

## N:r 202.

**Utlåtande i fråga om understöd åt frälsningsarméns räddningshem för sedeslösa och prostituerade qvinnor.**

Genom öfverståthållareembetet hafva stadsfullmäktige fått sig tillsänd en af Célestine Oliphant i egenskap af ledare för frälsningsarméns sociala arbete i Sverige den 11 sistlidna september gjord ansökan af detta innehåll:

»Undertecknad vågar härmed hänvända sig till herrar stadsfullmäktige med anhållan om ett understöd af 2,500 kr. till vårt räddningshem vid Gref Thuregatan 60 för sedeslösa och prostituerade qvinnor.

Hemmet är sedan den 1 oktober 1899 utvidgadt och förlagdt i ofvannämnda hus, och denna summa, 2,500 kr., utgör det årligga beloppet af räntor och onera för fastigheten.

Jag hyser det hoppet, att herrar stadsfullmäktige godhetsfullt ville räcka oss en hjälpsam hand i våra bemödanden att rädda dessa samhällets olycksbarn.»

I häröfver afgifvet yttrande har fattigvårdsnämnden den 15 oktober på anmodan afgifvit yttrande, hvilket med uteslutande af inledningen lyder så:

»Till fullgörande häraf får nämnden efter att i ärendet hafva inhemtat fattigvårdsinspektörens härhos i afskrift bifogade utlåtande erinra, hurusom med anledning af en utaf samma sökande gjord alldeles enahanda framställning nämnden uti till Eder aflåten den 19 februari innevarande år dagtecknad skrifvelse såsom sitt yttrande i saken åberopat ett af fattigvårdsinspektören då afgifvet tjensteutlåtande, däri inspektören på anförda skäl afstyrkt bifall till ansökningen. Och enär under den korta tid, som sedermera förflutit, några förhållanden icke, så vidt känt är, inträffat, som äro egnade att förringa betydelsen af dessa skäl, finner fattigvårdsnämnden på sådan grund och med hänsyn jämväl till de af fattigvårdsinspektören nu anförda ytterligare omständigheter icke heller anledning att till nu förevarande ansökning tillstyrka bifall.»

Med undantag för inledningen innehåller fattigvårdsinspektörens åberopade tjenstememorial följande:

»Beträffande denna anhållan tillåter jag mig hänvisa till mitt tjenstememorial af den 14 nästlidna februari, behandlande samma fråga, och tillåter mig upprepa,

att, då å räddningshemmet intagna personer i allmänhet äro fullt arbetsföra, de icke enligt gällande fattigvårdsförordning äro föremål för fattigvård och således blott i särskilda fall torde böra komma under nämndens ompröfning.

Med den praktiska erfarenhet, som innehafves af frälsningsarmén, torde äfven kunna sättas i fråga, huruvida arbetsprodukten af de å hemmet intagna icke ersätter kostnaderna för deras underhåll.

För öfrigt vill jag blott framhålla:

att frälsningsarmén innehar fastigheter i Stockholm till ett värde af öfver 660,000 kronor (enligt bilagda intyg),

att arméns icke öfverklagade beskattning innevarande år utgöres:

i Hedvig Eleonora församling af 60,000 kr. inkomst af rörelse;

i Nikolai församling 2,000 kr. inkomst af rörelse;

i Adolf Fredriks församling 1,000 kr. inkomst af rörelse;

i Katarina församling 1,800 kr. inkomst af rörelse förutom i samma församling ytterligare 6,000 kr. inkomst af rörelse, hvilket senare belopp blifvit öfverklagadt.

Således en taxerad inkomst af tillsammans icke mindre än 70,800 kronor, enligt bilagda intyg.

Härtill kommer inkomst af gåfvor, kollektioner, insamlingar, försakelseveckor m. m. d., omöjligt att uppskatta.

I ofvanstående äro ej heller inberäknade de belopp, som inflyta från landsorten å inkomst af rörelse, hvilka medel i vissa fall, på grund af att armén räknas såsom from stiftelse, undgå beskattning.

Då, som i föregående memorial omnämnes, personer icke hafvande hemortsrätt i Stockholm intagas å arméns hem och många genom årslång vistelse därstädes här förvärfva hemortsrätt, torde detta vara ytterligare ett skäl att icke utan villkor bevilja arméns anhållan.

Att frälsningsarmén genom många i dess tjänst varande uppoffrande, hängifna män och qvinnor i många fall kan för en och annan djupt fallen individ verka väckande och gagnande kan icke förnekas.

Huruvida kommunen dock bör sätta sig till doms öfver arméns verksamhet i sin helhet genom att bevilja densamma understöd af kommunens medel, kan väl ifrågasättas, ty ett understöd åt den ena eller andra grenen af arméns verksamhet är ju icke annat än ett understöd åt det hela, beroende på en blott bokföringsåtgärd. Följaktligen, för det fall arméns anhållan af herrar stadsfullmäktige skulle beviljas, torde såväl villkor för personers intagande å skyddshemmet

och bestämmelser i öfrigt för kontrollen stadgas som äfven arméns räkenskaper i sin helhet granskas genom af herrar stadsfullmäktige utsedde sakkunnige revisorer.»

Äfven drätselnämndens första afdelning har hörts i frågan och afgifvit ett yttrande, hvilket förutom inledningen lyder på detta sätt:

»Vid besvarande af denna remiss får drätselnämndens första afdelning erinra, hurusom afdelningen med anledning af en utaf samma sökande i enahanda syfte under år 1899 gjord ansökning i utlåtande den 17 oktober nämnda åt uttalade den åsigt, att ifrågavarande angelägenhet icke fölle inom området för afdelningens verksamhet, hvadan framställningen ansågs icke böra föranleda något afdelningens vidare yttrande. Sedan härefter fattigvårdsnämnden blifvit hörd och åberopat ett af fattigvårdsinspektören afgifvit yttrande, beslöto stadsfullmäktige den 7 sistlidna maj i enlighet med utskottets hemställan (utl. n:r 80 för år 1900), att ansökningen icke skulle föranleda någon stadsfullmäktiges åtgärd.

Då efter angifna tid, så vidt afdelningen kan finna, några ändrade förhållanden med afseende å förberörda ärende icke inträdt, får afdelningen med återställande af den remitterade handlingen åberopa sitt utlåtande af den 17 oktober 1899.»

Lika med dem, som förut yttrat sig i frågan, föreslår utskottet stadsfullmäktige besluta:

att förevarande ansökan om understöd åt frälsningsarméns räddningshem för sedeslösa och prostituerade qvinnor ej föranleder någon stadsfullmäktiges åtgärd.

Stockholm den 6 december 1900.